

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 52.

Solgte Session.

31te Møde.

Lørdagen den 24de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordføreren: (fortsat): Det er efter min Betragtning saa, at man, om jeg saa maa sige, smører Fæsteren om Munden med noget rigtig læffert, uden at han dog kan naae det, eller giver ham en Slags Loffemad, for at befordre Agerbrugets Fremadskriden; thi seer man hen til, hvem det er, der egentlig faaer Fordelen heraf, bliver det vistnok Gødseteren. Hvad angaaer den nye § 9, som Mindretallet har tilladt sig at stille, da er den foranlediget derved, at vi have tænkt paa, hvad der kunde findes for at afværge, hvad der let kunde indtræde efter Loven, at det nemlig vilde blive Brug at oprette Forpagtningscontracter istedetfor Fæstecontracter. Det er jo naturligt, at naar man seer, at et Onde let kan indtræde, man da søger at finde Midler til at afværge det, og vi have derfor foreslaaet den nye Paragraph, ifølge hvilken et Fæstesteds Ved Fæstebidighed for Fremtiden kun skal kunne bortfæstes eller bortfælges til Arvesætte eller fri Eendoms; i det Tilfælde, at Stedet bortfæstes til en Fremmed, skal efter hørt Forslag de $\frac{1}{2}$ af Landgilden i de første 20 Aar tilfalde den sidste Fæsters Børn eller Livsarvinger, og der skal ligeledes tilfalde disse en Qvotadeel af Kjøbesummen, dersom Stedet sælges ved offentlig Auktion. Disse Bestemmelser, vi her have foreslaaet, ere foranledigede af tidligere Fæstelovforslag, der have været behandlede paa

Rigsdagen. Det har ikke været vor Hensigt at indskrænke Gødseterens Ret. Vi have ikke sagt, at Børnet skal have Stedet, thi derved vilde man komme over til Arvesætte, men Bestemmelserne skulle dog virke hen til, at Stederne kunne gaae i Arv til Børnene. Der har saa ofte været Tale om, at man skulde virke hen til, at frivillige Overenskomster om Fæsteforholdets Ophævelse kunde gaae raft fremad. Jeg troer, at hvis den nye Paragraph vedtages, vil det være en stor Spore for Gødseteren til at afhænde Fæstegods, det virksomste Middel til at befordre frivillige Overenskomster. Dette er den egentlige Grund, hvorfor vi have tilladt os at stille dette Forslag.

Ordføreren: Hvad den sidst omtalte Paragraph angaaer, anseer jeg det ikke for nødvendigt at gaae ind paa den hele Række af Betragtninger, der vilde udfordres, dersom man vilde gaae alvorlig ind paa dette Spørgsmaal; og hvad angaaer det ønskede Endringsforslag til 3die Behandling om at indføre en fast Landgilde og fast Indfæstning, skal jeg oppebids Fremkomst og Motivering, forinden jeg derpaa videre skal indlade mig. Endnu skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at det ikke var ganske forsigtigt af den ærede Taler, naar han har givet Gødseterne Anvisning paa en Maade, hvorpaa de kunde indgaae Conseqventerne af § 2, nemlig den at affasse Indfæstning og derimod lægge det Hele paa de aarlige Afgifter; thi det er ganske vist, at skulde Indfæstningen synke ned til enten at blive Indgættning eller kun en Ubethdelighed, saa vilde de Tredivedele, som mulig kunne blive at